

Ztracený bratr

Daleko na moři je takový ostrov. Můj ostrov. Uprostřed toho ostrova mám dům, dům na stromě. Postavit ho mi zabralo docela dost času, ale pomáhal mi můj drak Obr. Nosil mi dřevo z druhé strany ostrova. Obr bydlí na tlustém stromě kousek od mého domu. Žijeme spolu už dlouho. Potkala jsem ho před pár lety na jiném ostrově. Uvěznili ho elfové, protože jim ostatní draci svým ohněm zničili zásoby jídla na zimu. Elfům jsem zásoby pomohla sehnat znovu a oni za to Obru pustili.

Dnes se chystám na projížďku. Poletíme na ostrov vodních atrakcí. Je to nejlepší ostrov na celém světě. Jsou tam vodopády, bazény, tobogany a tak dál. Ale než poletím, navštívím bratra. Bydlí na velmi malém ostrově. Je to směrem na jih. Pokaždé když k němu letím, najdu ho na malé zahrádce se spoustou psů.

Dnes ho ale na zahrádce nevidím. Jdu k němu do domu, ale tam taky není. Podívám se ještě na psí hřiště. Tam jsou jen jeho psi. A to je divné, protože své psy nikdy nenechá samotné. Na návštěvy nechodí, akce nemá rád, do lesa nebo na louku se bojí chodit, protože si myslí, že ho sežerou brouci a na jiných ostrovech není, protože nemá loď ani draka, takže se tam dostat nemůže. moment vlastně může.

Před rokem si vykopal dlouhý tunel, který vede do země snů. Asi bude tam. Když jsem ale prohledala celou zemi snů a Matyáš nikde nebyl, napadlo mě, že možná bude na slavné psí akci, která se koná jednou za rok v zemi psů. Ale jak by se tam dostal?

Vzpomínám si, že když jsme byli malí, vyráběli jsme si papírové létající draky. Teď by nás už neunesli, ale vím, že Matyášovi se vyrábění draků líbilo a tak si nedávno vyrobil draka, který ho unese, takže by se tam dostat mohl.

„Na tu psí akci se snad rozhodl jít celý svět“, říkala jsem si, když jsem tam přiletěla. Jak mám ale v takovém návalu Matyáše najít? Hm... ..

Už vím! Řev Obru uslyší úplně všude.

Když obr zařval, jediný, kdo se prodíral davem ke mně, byl Matyáš. „Našla jsem ho!“, oddechla jsem si.

Až akce skončí, poletíme spolu k Matyášovi domů a cestou vyzvedneme

Okomentoval(a): [A1]: Přikláníla bych se k nahrazení ostrova zájmenem, protože už je zmíněn potřetí. „Uprostřed něj...“

Okomentoval(a): [A2]: Jmenuje se tak? Přemýšlím o velkém písmeni.

Okomentoval(a): [A3]: á

Okomentoval(a): [A4]: Kdybys místo „a tak dál“ napsala např. „a mnoho dalšího“, působil by na mě ostrov vodních atrakcí ještě velkolepěji.

Okomentoval(a): [A5]: Věty by se daly místy spojit do souvětí, aby příběh nezněl rozsekaně. Např. zde: „Bydlí na velmi malém ostrově směrem na jih.“

Okomentoval(a): [A6]: Sem patří čárka, protože „že ho sežerou brouci“ je vedlejší věta, která se odděluje z obou stran.

Okomentoval(a): [A7]: Psát tolik teček není nutné, správně by tu měly být pouze tři a následně nová věta – velké písmeno. Za „momentem“ by měla být čárka: „Moment, vlastně může.“

Okomentoval(a): [A8]: Vnímám to jako název – napsala bych asi velké Z nebo S, podle toho, jestli se země jmenuje „Země snů“ nebo jen „Snů“.

Okomentoval(a): [A9]: Stejně jako výše – je to název?

Okomentoval(a): [A10]: Před „a tak“, „a tedy“ nebo „a tudíž“ se píše čárka.

Okomentoval(a): [A11]: V přímé řeči se horní uvozovka píše až po tečce, čárce, vykřičníku nebo otazníku. „Na tu psí akci se snad rozhodl jít celý svět,“ říkala jsem si,...

Okomentoval(a): [A12]: Stejně jako výše, stačilo by jedno nebo dvě „m“ a tři tečky. ☺

Okomentoval(a): [A13]: Asi jsi chtěla napsat Obr, vid'? ☹

Okomentoval(a): [A14]: Oceňuji, že ses tu neztratila v čárkách. :)

Okomentoval(a): [A15]: Pokud v přímé řeči zvoláš, rozkazuješ nebo se ptáš, ale dále pokračuješ dovětkem (jako např. oddechla jsem si), píše se pouze vykřičník/otazník a poté horní uvozovky, pak správně pokračuješ malým písmenem. Čárka zde tedy už nemá být.

Matyášovy psy z hřiště. Na ostrov vodních atrakcí si zaletím jindy.

Okomentoval(a): [A16]: Milá Adélko, Tvůj příběh je opravdu fantastický, úplně nabitý magií, dokonce i s obrázky! Věřím, že by se celý dal roztáhnout třeba klídně do dvojnásobné délky, protože některé pasáže, jako třeba ta úvodní, kde vysvětluješ, jak jsi přišla k Obrovi, jsou velmi stručné a je to trochu škoda. Ale rozumím, že je to asi tím, že jsi měla zadaný rozsah. Téma i žánr jsi také dodržela a hádám, že Obr bude váš domácí mazlíček. Obecně jsi nedělala často chyby v pravopise ani v psaní čárek v souvětí. Dej si pozor na přímou řeč a opakování stejných slov blízko sebe (stávalo se to na začátku s ostrovem, později trochu se psy). Také zvaž, jestli by nebylo lepší, kdyby měl příběh ucelený čas – první polovina je totiž psána v přítomném, druhá v minulém čase, což vlastně trochu zpomaluje děj a ruší napětí, které se takto „uměle“ vytváří naopak, a to tím, že do minulého času najednou vložíš krátké věty v čase přítomném. Schválně si to zkus, dobře je to vidět např. v úseku, kde hledáš bratra u něj doma a na psím hřišti. Moc se mi líbil nápad se závěrečným hledáním bratra pomocí Obrova řevu. ☺
Anička